ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 26ης Απριλίου 2023*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει συσκευή ψησίματος – Γνωστοποίηση του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος – Άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»

Στην υπόθεση T-757/21,

Activa – Grillküche GmbH, με έδρα το Selb (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους F. Stangl και M. Würth, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την G. Sakalaitė-Orlovskienė και τον J. Ivanauskas,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Targa GmbH, με έδρα το Soest (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M.-H. Hoffmann, δικηγόρο,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Kowalik-Bańczyk, πρόεδρο, G. Hesse (εισηγητή) και I. Δημητρακόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Νοεμβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση [1]

1 Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Activa – Grillküche GmbH, ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 4ης Οκτωβρίου 2021 (υπόθεση R 1651/2020-3) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

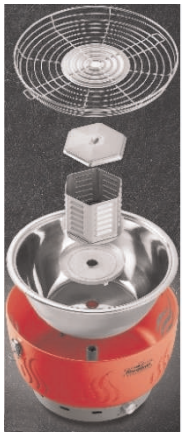
Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 5 Απριλίου 2016, η παρεμβαίνουσα, Targa GmbH, υπέβαλε στο EUIPO αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

3 Το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρίστηκε από το EUIPO με τον αριθμό 3056449-0001 για «Σχάρες (μαγειρικές συσκευές)» της κλάσης 07.02 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί. Απεικονίζεται δε στις ακόλουθες τρεις όψεις:

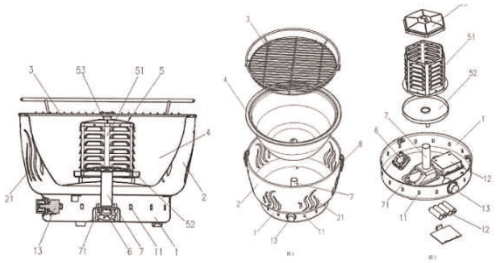

[1] Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας αποφάσεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

4 Στις 14 Νοεμβρίου 2018, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση προκειμένου να κηρυχθεί άκυρο το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, υποστηρίζοντας ότι δεν επρόκειτο περί νέου ή με ατομικό χαρακτήρα σχεδίου ή υποδείγματος, κατά την έννοια των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού 6/2002.

5 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε τρία προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, μεταξύ των οποίων το κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας που έχει καταχωριστεί με τον αριθμό CN 204 410 600 (στο εξής: κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας), το οποίο δημοσιεύθηκε στην Κίνα στις 24 Ιουνίου 2015 από τη Guangzhou Hungkay και απεικονίζεται, μεταξύ άλλων, στις ακόλουθες όψεις:

6 Μετά τη δημοσίευσή του, το κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας αποτέλεσε αντικείμενο δύο συμφωνιών εκχώρησης (στο εξής, από κοινού: συμφωνίες εκχώρησης). Με την πρώτη συμφωνία που συνήφθη στις 26 Νοεμβρίου 2016, η Guangzhou Hungkay μεταβίβασε στην παρεμβαίνουσα όλα τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας επί του κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας για το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου, από τις 7 Οκτωβρίου 2014. Με δεύτερη συμφωνία που συνήφθη στις 28 Νοεμβρίου 2016, ο A, αρχικός δημιουργός του κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας που χρησιμοποίησε η Guangzhou Hungkay, μεταβίβασε στην Guangzhou Hungkay το σύνολο των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας επί του εν λόγω κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας από τις 7 Οκτωβρίου 2014.

7 Με απόφαση της 12ης Ιουνίου 2020, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κήρυξης ακυρότητας και καταδίκασε την προσφεύγουσα στα έξοδα της διαδικασίας.

8 Στις 4 Αυγούστου 2020, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.

9 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την προσφεύγουσα στα έξοδα της διαδικασίας.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να κηρύξει άκυρο το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα·

– να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002

13 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, επειδή στήριξε την απόφασή του στην προθεσμία χάριτος, ενώ το κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας το οποίο επικαλέστηκε η ίδια προς στήριξη της αίτησης για την κήρυξη ακυρότητας μεταβιβάστηκε στην παρεμβαίνουσα μετά την κατάθεση της αίτησης καταχώρισης του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος. Ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η ιδιότητα του έλκοντος δικαίωμα εκ του δημιουργού, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου, μπορεί να εκτιμηθεί μόνον βάσει της πραγματικής κατάστασης κατά τον χρόνο της κατάθεσης. Κατά την ίδια, οι μεταγενέστερες της ημερομηνίας αυτής συμφωνίες, είτε προχρονολογήθηκαν είτε όχι, δεν μπορούν να προσδώσουν την ιδιότητα του έλκοντος δικαίωμα από τον δημιουργό ή να θεραπεύσουν την έλλειψη της ιδιότητας αυτής κατά τον χρόνο της κατάθεσης. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το ζήτημα του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα πρέπει να εκτιμάται αντικειμενικά.

14 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.

15 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, το καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο εάν δεν έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό ταυτόσημο σχέδιο ή υπόδειγμα πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση του σχεδίου ή υποδείγματος για το οποίο ζητείται προστασία.

16 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, για την εφαρμογή, μεταξύ άλλων, του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό αν έχει δημοσιευθεί κατόπιν καταχώρισής του ή με άλλον τρόπο, ή έχει εκτεθεί, έχει χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο ή κατέστη γνωστό με άλλον τρόπο, πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης του σχεδίου ή υποδείγματος για το οποίο ζητείται προστασία, εκτός εάν τα γεγονότα αυτά λογικά δεν θα ήταν δυνατόν να γίνουν γνωστά κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων στους ειδικευμένους κύκλους του συγκεκριμένου κλάδου οι οποίοι δραστηριοποιούνται εντός της Ένωσης. Ωστόσο, δεν θεωρείται ότι το σχέδιο ή το υπόδειγμα έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό για τον λόγο και μόνον ότι γνωστοποιήθηκε σε τρίτον με τη ρητή ή σιωπηρή προϋπόθεση να παραμείνει απόρρητο.

17 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, για τους σκοπούς του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού, δεν λαμβάνεται υπόψη η γνωστοποίηση στο κοινό αν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητείται προστασία ως καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό κατά το χρονικό διάστημα των 12 μηνών που προηγούνται της

ημερομηνίας κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης ή κατά την ημερομηνία προτεραιότητας βάσει πληροφοριών που παρέσχε ή ενεργειών στις οποίες προέβη ο δημιουργός ή ο εξ αυτού έλκων δικαίωμα.

18 Κατά τη νομολογία, προκειμένου να εφαρμοστεί το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 στο πλαίσιο διαδικασίας κήρυξης ακυρότητας, ο δικαιούχος του σχεδίου ή υποδείγματος στο οποίο στηρίζεται η αίτηση κήρυξης της ακυρότητας πρέπει να αποδείξει ότι είναι είτε ο δημιουργός του σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη της εν λόγω αίτησης είτε ο έλκων εκ του δημιουργού δικαίωμα [αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2011, Sphere Time κατά ΓΕΕΑ – Punch (Ρολόι στερεωμένο σε λουρί), T-68/10, EU:T:2011:269, σκέψη 26, και της 18ης Νοεμβρίου 2015, Liu κατά ΓΕΕΑ – DSN Marketing (Θήκη φορητού υπολογιστή), T-813/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:868, σκέψη 23].

19 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η δημοσίευση στην Κίνα, στις 24 Ιουνίου 2015, του κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας συνιστούσε γνωστοποίηση στο κοινό. Έκρινε επίσης ότι η γνωστοποίηση αυτή αποδίδεται στον έλκοντα δικαίωμα εκ του δημιουργού, καθώς και ότι πραγματοποιήθηκε εντός της δωδεκάμηνης προθεσμίας χάριτος πριν από την ημερομηνία κατάθεσης του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, η οποία εκτεινόταν από τις 5 Απριλίου 2015 έως τις 4 Απριλίου 2016. Εξ αυτού το τμήμα προσφυγών συνήγαγε ότι η εξαίρεση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 είχε εφαρμογή εν προκειμένω.

20 Συναφώς, όσον αφορά τα κρίσιμα εν προκειμένω πραγματικά περιστατικά, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προκύπτει ότι ο A, υπάλληλος της Guangzhou Hungkay, είναι ο δημιουργός του κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας και ότι μεταβίβασε τα δικαιώματά του διανοητικής ιδιοκτησίας στον εργοδότη του, την Guangzhou Hungkay, στο πλαίσιο συμφωνίας που συνήφθη στις 28 Νοεμβρίου 2016 με ισχύ από τις 7 Οκτωβρίου 2014, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις του. Το δικαίωμα κυριότητας της Guangzhou Hungkay επί του κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας επιβεβαιώνεται από το κινεζικό δίκαιο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σύμφωνα με το οποίο μια εφεύρεση-δημιουργία που επιτυγχάνεται κατά την άσκηση των καθηκόντων υπαλλήλου ή με τη χρήση των υλικών και τεχνικών συνθηκών που παρέχει ο εργοδότης θεωρείται εφεύρεση-δημιουργία της θέσης εργασίας και ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας γι' αυτήν.

21 Εν συνεχεία, στις 24 Ιουνίου 2015, η Guangzhou Hungkay, ως δημιουργός ή, πάντως, ως αντλούσα δικαίωμα εκ του δημιουργού, γνωστοποίησε στο κοινό το κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας μέσω δημοσίευσης μετά την καταχώρισή του στην Κίνα. Οι διάδικοι δέχονται ότι το κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας που γνωστοποιήθηκε στο κοινό είναι πανομοιότυπο με το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα.

22 Τέλος, στο πλαίσιο συμφωνίας που συνήφθη στις 26 Νοεμβρίου 2016, η Guangzhou Hungkay μεταβίβασε στην παρεμβαίνουσα μέρος των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας επί του σχεδίου ή υποδείγματος σχάρας που αντιστοιχεί στο κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας. Κατά τη συμφωνία αυτή, «όλα τα δικαιώματα επί του σχεδίου ή υποδείγματος για το έδαφος [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], συμπεριλαμβανομένου [του Ηνωμένου Βασιλείου], μεταβιβάστηκαν από τη [Guangzhou] Hungkay στην [παρεμβαίνουσα] στις 7 Οκτωβρίου 2014» και «[η παρεμβαίνουσα] δύναται […] να ασκεί και να αντιτάσσει όλα τα δικαιώματα που προβλέπει η παρούσα σύμβαση έναντι οποιουδήποτε τρίτου […] που προσβάλλει οποιοδήποτε δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας επί του σχεδίου ή υποδείγματος […]».

23 Όσον αφορά το ζήτημα αν έχει εφαρμογή εν προκειμένω η εξαίρεση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, διευκρινίζεται καταρχάς ότι οι συμφωνίες εκχώρησης διέπονται από το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί εμπεριστατωμένα ούτε το κύρος τους ούτε το αντιτάξιμό τους έναντι τρίτων υπό το πρίσμα του εν λόγω εθνικού δικαίου.

24 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται, αφενός, η σημασία της αρχής της συμβατικής ελευθερίας στο δίκαιο της Ένωσης και, αφετέρου, οι σκοποί του κανονισμού 6/2002.

25 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι το δικαίωμα των συμβαλλόμενων μερών να συνάπτουν συμβάσεις με τις οποίες μεταβιβάζονται δικαιώματα κυριότητας στηρίζεται στην αρχή της συμβατικής ελευθερίας και ότι, επομένως, δεν μπορεί να περιορίζεται ελλείψει ρυθμίσεως της Ένωσης θεσπίζουσας συναφώς ειδικούς περιορισμούς. Κατά συνέπεια, εφόσον ο συμβατικός όρος που επιφέρει μια τέτοια μεταβίβαση δεν αντίκειται στον στόχο που επιδιώκει η εφαρμοστέα νομοθεσία της Ένωσης και δεν δημιουργεί κίνδυνο απάτης, ο όρος αυτός δεν μπορεί να θεωρηθεί παράνομος (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1999, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-240/97, EU:C:1999:479, σκέψεις 99 και 100).

26 Εν προκειμένω, πρώτον, όσον αφορά το περιεχόμενο της εφαρμοστέας νομοθεσίας της Ένωσης, καμία διάταξη της νομοθεσίας αυτής, και ειδικότερα του κανονισμού 6/2002, δεν απαγορεύει να λαμβάνονται υπόψη, στο πλαίσιο αίτησης για την κήρυξη ακυρότητας, συμβάσεις υπογραφείσες μετά την ημερομηνία κατάθεσης αίτησης για την καταχώριση σχεδίου ή υποδείγματος, με τις οποίες μεταβιβάζονται αναδρομικώς δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας επί προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος διεπόμενου από εθνικό δίκαιο.

27 Δεύτερον, όσον αφορά τον σκοπό της εφαρμοστέας νομοθεσίας της Ένωσης, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 20 του ίδιου κανονισμού, η οποία υπενθυμίζει ότι είναι αναγκαίο να παρέχεται στον δημιουργό ή στον εξ αυτού έλκοντα δικαίωμα η δυνατότητα να δοκιμάζει στην αγορά τα προϊόντα που ενσωματώνουν το σχέδιο ή υπόδειγμα προτού αποφασίσει αν επιθυμεί την προστασία που παρέχει η κοινοτική καταχώριση.

28 Επομένως, σκοπός της εξαίρεσης του άρθρου 7 του κανονισμού 6/2002 είναι να παράσχει στον δημιουργό ή στον εξ αυτού έλκοντα δικαίωμα τη δυνατότητα να παρουσιάσει σχέδιο ή υπόδειγμα στην αγορά για περίοδο δώδεκα μηνών, προτού προβεί στις διατυπώσεις της κατάθεσης. Με τον τρόπο αυτόν, ο δημιουργός ή ο εξ αυτού έλκων δικαίωμα μπορεί να βεβαιωθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής για την εμπορική επιτυχία του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος, προτού αναλάβει τα σχετικά με την καταχώριση έξοδα, χωρίς τον φόβο ότι η γνωστοποίηση στο κοινό στην περίπτωση αυτή μπορεί να προβληθεί επιτυχώς κατά τη διάρκεια διαδικασίας κήρυξης ακυρότητας που θα κινηθεί μετά την ενδεχόμενη καταχώριση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος (αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2011, Ρολόι στερεωμένο σε λουρί, T-68/10, EU:T:2011:269, σκέψεις 24 και 25, και της 18ης Νοεμβρίου 2015, Θήκη φορητού υπολογιστή, T-813/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:868, σκέψεις 21 και 22). Κατά συνέπεια, η εξαίρεση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 αποσκοπεί στην προστασία των συμφερόντων του δημιουργού και του εξ αυτού έλκοντος δικαίωμα.

29 Εν προκειμένω, όμως, η συνεκτίμηση των συμφωνιών εκχώρησης οι οποίες συνήφθησαν η μία μεταξύ του A και της Guangzhou Hungkay και η άλλη μεταξύ της Guangzhou Hungkay και της παρεμβαίνουσας αποσκοπεί ακριβώς στην προστασία των συμφερόντων του δημιουργού και των διαδοχικώς εξ αυτού ελκόντων δικαίωμα.

30 Τρίτον, όσον αφορά τον κίνδυνο απάτης, επισημαίνεται, αφενός, ότι η παρεμβαίνουσα εξήγησε κατά τρόπο πειστικό που δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι βρισκόταν ήδη σε επιχειρηματική σχέση με την Guangzhou Hungkay πριν από την ημερομηνία κατά την οποία κατατέθηκε η αίτηση καταχώρισης του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως συνάγεται από το σημείο 33 της προσβαλλομένης απόφασης. Ειδικότερα, οι δύο εταιρίες ήταν ήδη εμπορικοί εταίροι, καθώς η Guangzhou Hungkay ήταν προμηθεύτρια της παρεμβαίνουσας, και είχαν ήδη από το 2014 αλληλογραφία σχετικά με τον σχεδιασμό της εν λόγω σχάρας. Αφετέρου, οι κινεζικές συμφωνίες για τη μεταβίβαση του υποδείγματος χρησιμότητας συνήφθησαν τον Νοέμβριο του 2016, ήτοι δύο έτη πριν από την υποβολή, στις 14 Νοεμβρίου 2018, της αίτησης για την κήρυξη ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος.

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω επιχειρηματικής σχέσης, της χρονικής σειράς των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και όλων των λοιπών αντικειμενικών περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης, δεν υπάρχει καμία ένδειξη απάτης ή αθέμιτης συμπεριφοράς κατά τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων κυριότητας μέσω των συμφωνιών εκχώρησης.

32 Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, το δίκαιο της Ένωσης δεν απαγόρευε στους συμβαλλομένους να προσδώσουν αναδρομική ισχύ στις συμφωνίες τους.

33 Κατά συνέπεια, όπως διαπίστωσε και το τμήμα προσφυγών, δεδομένου ότι η Guangzhou Hungkay γνωστοποίησε το κινεζικό υπόδειγμα χρησιμότητας με τη δημοσίευσή του στην Κίνα στις 24 Ιουνίου 2015 και η παρεμβαίνουσα, ενεργώντας ως διάδοχος της Guangzhou Hungkay, κατέθεσε αίτηση προκειμένου να καταχωριστεί πανομοιότυπο σχέδιο ή υπόδειγμα ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα στις 5 Απριλίου 2016, ήτοι λιγότερο από δώδεκα μήνες αργότερα, η εξαίρεση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 είχε εφαρμογή εν προκειμένω.

34 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι μεταγενέστερες της ημερομηνίας κατάθεσης συμβάσεις, είτε προχρονολογήθηκαν είτε όχι, δεν μπορούν να προσδώσουν την ιδιότητα του έλκοντος δικαίωμα από τον δημιουργό ή να θεραπεύσουν την έλλειψη της ιδιότητας αυτής κατά τον χρόνο της κατάθεσης. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν θεωρηθεί ότι ο δικαιούχος σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να θεραπεύσει την έλλειψη νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού 6/2002, αποκτώντας και μεταβιβάζοντας προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα μετά την κατάθεση της αίτησής του, και να καταστρατηγήσει έτσι την εφαρμογή των άρθρων αυτών, τούτο θα είχε ως συνέπεια να μπορεί ο δικαιούχος αυτός, στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας κήρυξης ακυρότητας, να παρακάμψει την ακυρότητα του σχεδίου ή υποδείγματός του λόγω έλλειψης νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα, ζητώντας σε μεταγενέστερο χρόνο από τον δικαιούχο του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος να του μεταβιβάσει το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η εκτίμηση του νεωτερισμού και του ατομικού χαρακτήρα δεν συνιστά αντικειμενική εξέταση των πραγματικών περιστατικών, αλλά επαφίεται αυθαιρέτως στα χέρια των δικαιούχων του προγενέστερου δικαιώματος και των αιτούντων την καταχώριση σχεδίων ή υποδειγμάτων που δεν είναι έγκυρα.

35 Πράγματι, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών, το γεγονός ότι οι συμφωνίες μεταβίβασης υπογράφηκαν μετά την ημερομηνία κατάθεσης του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος δεν ασκεί αυτό καθεαυτό επιρροή στην υπόθεση, δεδομένου, αφενός, ότι από το περιεχόμενο των συμφωνιών αυτών προκύπτει σαφώς ότι η μεταβίβαση των δικαιωμάτων ήταν ήδη σε ισχύ από τις

7 Οκτωβρίου 2014 και, αφετέρου, ότι δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω κανένας κίνδυνος απάτης ή καταστρατήγησης του σκοπού του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω).

36 Επιπλέον, όπως επισήμανε το EUIPO με το υπόμνημά του αντικρούσεως, κανένα στοιχείο του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 δεν απαγορεύει την απόκτηση καταχωρισμένου σχεδίου ή υποδείγματος για το οποίο ισχύει η «προθεσμία χάριτος» και την εφαρμογή της εξαίρεσης αυτής.

37 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε, στο σημείο 34 της προσβαλλόμενης απόφασης, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η γνωστοποίηση του κινεζικού υποδείγματος χρησιμότητας CN 204 410 600 δεν εμπόδιζε το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα να χαρακτηρίζεται από νεωτερισμό και ατομικό χαρακτήρα.

38 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Activa – Grillküche GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Kowalik-Bańczyk Hesse Δημητρακόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Απριλίου 2023.

(υπογραφές)